

“Aquesta Constitució que teniu a les mans serà la primera llei que els diputats que representin Reagrupament al Parlament de Catalunya presentaran per què s’aprovi”

Joan Carretero (Vic, 13 de març de 2010)

“CADA NACIÓ ESCULL LA SEVA PRÒPIA LLEI”

Usatge “Unaqueaque gens”

CONSTITUCIÓ DE CATALUNYA

Nosaltres, el poble de Catalunya

Volent restablir els nostres drets sobirans, conscients de la nostra responsabilitat envers les generacions futures i volent bastir una comunitat unida, pròspera, solidària, oberta i respectuosa amb la dignitat humana i els drets fonamentals, ens donem la present Constitució.

Preàmbul.

La Constitució que ens donem, s'inspira en els principis continguts en la Declaració dels Drets de l'Home de 1789, en la Declaració Universal de les Nacions Unides proclamada el 1948 i en la Convenció Europea dels Drets Humans de 1950.

Els poders públics tenen l'obligació de garantir i respectar aquests principis i els drets fonamentals que s'estableixen en aquesta Constitució.

Títol I.- Principis Generals. La sobirania.

Art.- 1. L'Estat.

Catalunya és un Estat de Dret, independent, Democràtic i Social.

Art. 2. Exercici de la sobirania.

La sobirania nacional pertany al poble de Catalunya, que l'exerceix directament o mitjançant els seus representants.

Art. 3. El territori.

El territori de Catalunya es correspon amb els límits geogràfics de Catalunya.

Art. 4. La capital.

La capital de Catalunya és la ciutat de Barcelona.

Art. 5. Llengua.

El català és la llengua pròpia, nacional i oficial de Catalunya.

La llibertat lingüística està garantida.

L'occità, denominat aranès a l'Aran, és també llengua oficial en aquell territori.

Art. 6. Nacionalitat.

Una llei regularà les condicions d'adquisició, conservació i pèrdua de la condició nacional de català.

Els ciutadans del País Valencià, les Illes Balears, la Catalunya Nord, la Franja de Ponent i l'Alguer tenen garantida la condició nacional de catalans, si ho sol·liciten.

Art. 7. Els símbols.

Els símbols de Catalunya són la senyera, la festa nacional i l'himne nacional.

Títol II. Els Drets Fonamentals.

Art. 9. Dignitat humana.

La dignitat humana és inviolable.

Art. 10. Dret a la vida.

Tot ésser humà té dret a la vida.

La pena de mort, la tortura i el tractament inhumà o degradant són prohibits.

Art. 11. Igualtat davant la llei.

Les dones i els homes són iguals davant la llei.

Ningú pot ser perjudicat o afavorit per raó del seu origen, la seva raça, el seu naixement, les seves conviccions, les seves opinions o la seva situació social, o qualsevol altra condició personal.

Art. 12. Llibertat.

La llibertat individual està garantida.

Està especialment garantida:

- a) La llibertat personal i la integritat física i moral.*
- b) El respecte a la vida privada i familiar.*
- c) El dret a l'honor i a la pròpia imatge.*
- d) La inviolabilitat del domicili, de la correspondència i de les telecomunicacions.*
- e) El dret de tenir i educar els fills.*
- f) La llibertat de pensament, de consciència i de religió.*
- g) La llibertat de tenir opinions, d'expressar-les i difondre-les.*
- h) La llibertat de premsa.*
- i) La llibertat d'associació, reunió i manifestació.*
- j) El dret de vaga i el dret a la negociació col·lectiva.*
- k) El dret a rebre educació i la llibertat d'ensenyament.*
- l) La llibertat a la creació artística i a la recerca.*
- m) La llibertat d'escollir i exercir una professió.*
- n) La llibertat d'empresa, comerç i indústria.*
- o) La llibertat de fixar el propi domicili.*
- p) La llibertat d'accés als càrrecs públics..*

Art. 13. Protecció jurídica.

Tothom té dret a obtenir una tutela judicial efectiva.

Tothom té dret a la presumpció d'innocència.

Tota persona detinguda ha de ser portada davant del jutge abans de les vint-i-quatre hores següents a la seva detenció.

Tothom té dret al jutge natural predeterminat per la llei, a ser defensat per advocat, a saber de que se l'acusa i a un procés públic, ràpid i just.

Les lleis penals i sancionadores són irretroactives.

Es prohibeixen els tribunals especials.

Tota persona injustament detinguda té dret a ser indemnitzada pel dany sofert.

Art. 14.

La censura està prohibida.

Art. 15. Propietat.

El dret de propietat està garantit en la seva funció privada i social.

Art. 16. Matrimoni.

El dret al matrimoni i a formar una família està garantit.

La llibertat de constituir altra forma de vida en comú diferent del matrimoni està garantida.

Art 18. Protecció del territori.

Tothom té el dret a viure en un medi natural equilibrat.

Els òrgans de l'Estat tenen l'obligació d'assegurar una utilització justa del sòl i una ocupació racional del territori. Han de combatre el soroll i la pol·lució de l'aire; del sòl i de l'aigua, i salvaguardar la flora, la fauna i la bellesa originària dels paisatges, així com el patrimoni natural i arquitectònic.

Art. 19.

Tothom té dret a ser tractat pels òrgans de l'Estat sense arbitriarietats i amb respecte a les exigències de la bona fe.

Art.20 Drets polítics.

Els ciutadans tenen dret a participar en els afers públics.

Tota persona major de setze anys té el dret de prendre part en les eleccions, votacions populars i referèndums, de ser elegit per ocupar càrrecs públics i de donar suport a qualsevol iniciativa legislativa popular.

Una llei regularà els casos excepcionals en què una persona pot ser privada dels drets polítics.

Art. 21. Iniciativa legislativa popular.

Cinquanta mil electors o cinquanta municipis poden demanar al poder legislatiu, mitjançant una iniciativa legislativa popular, la promulgació, modificació o derogació de disposicions constitucionals o legislatives.

Títol III. L'organització de l'Estat.

Art. 22.

Els tres poders fonamentals de l'Estat són el poder legislatiu, el poder executiu i el poder judicial.

Els poders legislatiu, executiu i judicial estan separats. Les lleis regularan els òrgans que formaran cadascun dels poders de l'Estat així com la seva composició, atribucions i funcions.

Art. 23.

Es regularan per llei les atribucions i funcions dels municipis i òrgans supramunicipals.

Títol IV. Modificació de la Constitució.

Art. 24. Principi de llibertat per modificar la constitució.

La constitució pot ser modificada total o parcialment.

Qualsevol modificació ha de ser sotmesa a referèndum popular que s'haurà d'aprovar per majoria simple de vots.

Art. 25. Modificació parcial.

La modificació parcial de la constitució s'adequarà a les normes que regulin el procediment legislatiu ordinari.

La modificació parcial de la constitució pot versar sobre un o diversos articles però en cap cas pot afectar a més d'una matèria.

Art.- 26. Modificació total.

La modificació total de la constitució podrà ser instada pel poble per via d'iniciativa popular, o bé per l'òrgan legislatiu.

Disposicions transitòries i finals

Primera.- Aquesta Constitució deroga, en el territori de Catalunya, la Constitució del Regne d'Espanya de 1978.

Segona.- Fins que no es dictin les lleis que regulin la composició, atribucions i funcions dels poders legislatiu, executiu i judicial, aquestes atribucions seran exercides pel Parlament de Catalunya, el President, el Govern de la Generalitat i els òrgans judicials, en la forma establerta a la llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut de Catalunya.

Tercera.- Queden derogades totes les normes jurídiques dictades pel Parlament de Catalunya que contradiguin els principis i drets continguts en aquesta Constitució.

Quarta.- Entrada en vigor.

Aquesta Constitució entra en vigor l'endemà de ser ratificada pel poble de Catalunya en referèndum.

En els deu dies següents a la data d'aprovació d'aquesta llei per part del Parlament, el President de la Generalitat convocarà un referèndum per sotmetre a la ratificació del poble de Catalunya la present Constitució, que s'haurà de celebrar entre els quaranta i els seixanta dies posteriors a la data de la convocatòria.